

CONFABULA

II. évf. 11. szám

'93 október/ II.

POTE Hallgatók lapja

Választások

A tartalomból:

Tankönyvekről

2-4. oldal

Vannak még...

5. oldal

Roche

6. oldal

PÁLYÁZAT

7. oldal

B&I

9. oldal

Bundáspage

10. oldal

READ ME!

11. page

utolsó oldal

12.

Megint választunk. Az október 19-én tartandó (megjelenéskor talán már megtartott) tanácsülés előkészíti az új Egyetemi Tanács megválasztását. Megint szavazhat mindenki. Szavazhatunk csoporttársainkra, majd a következő fordulóban ismerősökre (jobb esetben) tekintet nélkül arra, vajon akibe bizalmunkat helyeztük, kíván-e élni kapott jogaival, s hogy az azokkal járó köteleességek nem jelentenek-e majd számára bosszantó nyűgöt. Persze, tudom, aki határozottan tudja, hogy az egész nem érdekli, szólhat: esélyt adva ezzel a választóknak, hogy helyét olyannal töltsék be, aki eltökélten dolgozik majd értünk. Nem is volna ezzel sommi baj, ha a határozott elképzelések, a zilárd eltökéltség és a szólni merés hazájában élnek.

Félek, megint minden úgy lesz, mint tavaly. Mind az Egyetemi Tanács, mind a Hallgatói Önkormányzat Választmányja félgözzel fog működni, s csak szerencsés esetben lesznek határozatképesek. A fontos döntéseket félház hozza majd, megcsúfolva mindazt, amit az Egyetemi Demokráciáért küzdő elődök elértek. Megint lesznek olyanok - pl. a HÖK Választmányban - akiket az SzMSz alapján az első három ülés után ki lehetne zárni, mert megjelenésükkel nem tisztelik majd meg társaikat, hisz erre az egyetlen készített tényező önnön kulturáltságuk (lenne). Azon kevesek, akik ezért, vagy azért mégis megjelennek, passzív szemléletű lesznek a tagság elenyésző hányadát képviselő "tenni vágyók" kínlódásának. A kép talán túlságosan is sötét, de alapvető civilizáltság hiányában a jelenlegi választási rendszer, a jelenlegi szabályozókkal sajnos ezt eredményezi. (Az elmúlt évben ezt mindenki láthatta, aki be-nézett ET ülésre.) Tudomásul kell vennünk azonban, hogy esetünkben nem csak a rendszer hibás, sőt apró ötletekkel és némi kurázsival, kis odafigyelés-

sel nagyon is jóvá tehető. Az apró ötletekkel a vezetőség(ek)nek kell előállni, kurázsira a jelentkezők, odafigyelésre a választók részéről van szükség.

Most, azt hiszem néhány apró ötletnek illene következnie. Talán segít a megfelelő képviselők megválasztásában, ha nem névtelen tömegből kell kirántani őket, sokszor nem tudva arcot társítani a szavazócédulán szereplő névhez, hanem a folyosókon elhelyezett plakátokról megismerhetnénk azokat, akik szívesen végeznek el a megválasztásukkal rájuk kiszabott plusz munkát. A falragaszok elkészítéséhez a technikai háttér csaknem minden intézetben adott, hisz egy fénymásoló kiválóan megfelel a célnak. Ezután már csak egy kis önismeret, vállalkozó kedv és egy névvel ellátott fénykép szükségeltetik, meg valaki, aki az egészet összehozza. Véleményem szerint a legkönnyebb megtalálni azt, aki megcsinálja a plakátot. Nehezebb rájönni arra, hogy magunkat jelölni nem magamutogatás, hanem segítség a felelős(!) választónak. Szintén nem könnyű ebben a nem is olyan régen még tömegszervezetekbe hajszolt társadalomban legyőzni az Egyetemi Tanácsal, mint szervezettel szemben érzett viszolygást és észrevenni, hogy ez valami más; s hogy ez a valami más értünk van. Értünk, de csak akkor, ha mindannyian részt veszünk létrehozásában: ki azzal, hogy előkészíti, ki azzal, hogy tudomására hozza a többieknek létezését és hajlandóságát, ki azzal, hogy nem veszi el a helyét az előbbtől, ki pedig azzal, hogy percnyi komolyságot erőltetve magára felelőségének tudatában ixel és másból csinál viccet.

Tanulni-de miből?

A CONFABULA 10. számában hasonló címmel megjelent (számomra sajnos olvashatatlan aláírású) szerző cikke (melyben leírtakkal egyébként egyetértek) által ébresztett gondolataimat szeretném itt megosztani.

Az a kérdés, hogy miből és hogyan tanuljanak a hallgatók az egész orvosképzésnek egy sarkallatos problémája, melynek visszasságai gyakran (jogos) elkeseredést szülnek a hallgatók körében és feszültséget teremtenek hallgatók és oktatók között.

A TANKÖNYVEK-ről. Bár sajnos szép számban hozzáférhetőek rossz tankönyvek is, de a helyzet nem egészen olyan sötét, mint amilyennek látszik. A tankönyvek megítéléséhez először a tankönyvekkel szemben támasztott követelményeket kell tisztázni. Egy jó, korszerű tankönyv nem tartalmazhatja adott tudományág valamennyi legfrissebb felfedezését. Egy tankönyv célja: a szakemberek által általánosan elfogadott, kikristályosodott szakismeretek ("tankönyvi adatok...") didaktikus összefoglalása, iránymutatást nyújtva a témában nem járatosak számára. Egy újabb felismerés soha sem megdönthetetlen "isteni szikra" formájában kerül napvilágra, hanem gyakran egymásnak ellentmondó kísérleti adat több éves ütköztetésével, csiszolgatásával, gyakran a biztosnak tűnő, széles körben elfogadott következtetések elvetésével és újraértékelésével alakul ki. Naponta több ezer (!) tudományos közlemény jelenik meg. Ezekben való tájékozódás még az adott szűk tudományág szakértői számára is komoly gondot jelent. Ezen adatok tömegében kell a tankönyveknek a "leülepedett" ismeretek bemutatásával irányítóként szerepelniük. Egy jó tankönyv ma már ritkán (névleg) egy ember alkotása, legtöbbször egy, az adott szak különböző területeit jól ismerő, számos szakember team-munkája.

Sajnos a tankönyvek jelentős része messze esik a "legjobbtól". Létezésük egyik oka szakmai hiányosság (a torzszülőtteket remélhetőleg a piac el fogja tüntetni) a másik gazdasági - ez már nehezebb dió. A tankönyvkiadás (a világ legtöbb civilizált országában) elsősorban üzleti vállalkozás. Ezen háborogni lehet, de ez - sajnos - a tényeket nem befolyásolja. Egy könyv kiadása - megfizethető árak mellett - csak egy bizonyos példányszám felett kifizetődő. Ez a jelenlegi magyar munkabérek mellett legalább 8-10 ezer példányt jelent. Ha a magyar orvosképzés igényeit nézzük (mintegy évi 6-700 új hallgató) jó néhány évig tart, míg egy kiadás elfogy és az új kiadás megjelenhet... Mindezek miatt a magyar nyelvű tankönyvek hozzáférhetőségét az Egyetem alig befolyásolhatja.

E szakutcaóól próbált az Otatási Állandó Bizottság (OÁB) kitörni oly módon, hogy a nagyobb olvasótáborra révén évenként újra kiadható, a nemzetközi piacokon az adott kategóriában legjobb, angol nyelvű könyvek használatát javasolja a magyar nyelvű oktatás hallgatói számára is. Ennek érdekében tette 1995-től a felvételi feltételévé az angol nyelvi értő olvasás bizonyítását. A megfelelő könyvek - kedvezményes árú, a magyar könyvekénél lehetőleg nem drágább - beszerzése elkezdődött.

A JEGYZETEK értékelésénél is először szerepüket kell megvizsgálni. Egy jegyzet nem lehet tankönyv illetve kézikönyv - tehát terjedelménél fogva nem mutathat teljes keresztmetszetet egy adott diszciplínát. Célja a tankönyvek - szubjektív vagy objektív okok miatti - hiányosságainak pótlása, annak kiegészítése. Rendszerint egy Intézet véleményét fejezi ki. Tartalmazhatja a hozzáférhető, ajánlott tankönyv egyes részeinek eltérő didaktikájú magyarázatát, a tankönyv(ek) megjelenése óta általánosan elfogadott újabb ismereteket. Szintén helyet adhat - az egyetemi oktatási szabadság megnyilvánulásaként - a még ki nem kristályosodott újabb ismeretek bemutatásának, ezekről ismertetheti az Intézet illetve a jegyzet írójának állásfoglalását.

A jellegénél fogva olcsóbban, gyorsabban kiadható jegyzetek elkészítése már jobban befolyásolható az Egyetem belső eszközeivel. Erre a POTE számára egy relatíve jelentős összeg áll rendelkezésre (a hallgatók -idén- fejenként 4000 Ft-os tankönyvtámogatásán kívül). A nagyszámú, alig használható tankönyv miatt a jegyzetek fontossága megnőtt, ehhez képest a hozzáférhető, friss jegyzetek száma - enyhén szólva - csekély. Ennek egyik fő okát az oktatók, a lehetséges jegyzetírók motiváltságának hiányában látom. Nem is annyira az anyagi (a zömmel létminimum alatt illeve annak határán élő oktatók anyagi megbecsülése elsősorban az Egyetem rendelkezésére álló pénzeszközök hiánya miatt rövid távon nem megoldható) hanem az erkölcsi megbecsülés hiányát érzik. Az egyetemi ranglétrán történő előrelépést (néhány, zömmel csak elvben meglévő oktatási készségek megítélése mellett) csaknem kizárólag a tudományos (valós vagy vélt...) eredmények befolyásolják. Aki oktatási problémákkal (így jegyzetírással) "pocsékolja" az oktatási és klinikai rutin mellett gyakran meglehetősen szűkre szabott idejét, az kísérletes munkája rovására megy, tehát előrelépési lehetőségeit semmissé teszi. Emellett teljesen érthető, hogy főnöke, aki tisztességét gyakran oktatási tevékenysége rovására végzett tudományos sikereinek köszönhette, ferde szemmel nézi, vagy lenézi

a jegyzetírót "deviáns" tevékenységét. Félreértések elkerülése érdekében: nem a tudományos tevékenység ellen szölok - hiszen vallom, hogy oktatni, azaz egy ismeretek megszerzésére szomjazó szemléletet átadni, csak az tud, aki maga is nemzetközi mércével is mérhető tudományos tevékenységet is folytat - hanem a tudományozás munka és oktatási tevékenység egyensúlyának hiányát kifogásolom. Egy egyetemen, véleményem szerint, az elsődleges feladat az oktatás, a tudományos munka "csak" eszköze egy komplett oktatói személyiség kialakításának. Ezen szemlélet kialakításáért a hallgatók is sokat tehetnek...

Ami a gondolatébresztő cikkben leginkább hiányolok az a tanulás szűk-kör értelmezése: a tanulást azonosítja a vizsgán (többé-kevésbé) jól mérhető ismeretek elsajátításával. A tanulás valójában csúdl jóval több. Célja komplett felkészítés egy későbbi hivatás gyakorlásához. Ehhez nem csak egy, az adott korban meglévő, jól használható ismereteket kell begyűjteni, hanem olyan szemléletet, "hozzáállást" elsajátítani, melyek nemcsak alkalmassá teszik a későbbi szakembert új ismeretek kritikus elemzésére és folyamatos gyűjtésére hanem ezek igényét is kialakítja. A szédületes tempóban fejlődő orvostudomány korában egy orvos egész élete során tanul. A diploma megszerzése után (tehát élete zömében) nem tankönyvet forgat, hanem megpróbál kiigazodni a szakfolyóiratokon keresztül rázúduló információ-tömeggel, kiszedegetve abból az őt érdeklő murzsákat. A gyakorló orvos számára a másik alapvető információforrás a szóbeli közlés: szakelőadások, megbeszélések. Ezek rögzítéséhez a verbális információ gyors értékelése, lényeg-kiemelési képesség, jegyzetelési készség kell. Mindezek igen keservesen sajátíthatók el útmutatás nélkül, az erre való felkészítés egyetemi oktatásunk egy kiemelt fontosságú (sajnos a jelenlegi vizsgarendszerben nem mérhető) feladata.

Mindezekre a tankönyvek és jegyzetek nem, vagy csak igen korlátozottan alkalmasak, ehhez személyes kontaktus kell. A tankönyvek és jegyzetek szintén alkalmatlanok az új, még kiforratlan ismeretek közlésére, azok kritikai elemzésére - a tankönyvek a hosszú kiadási idő és a kikristályosodott adatok közlésének igénye, a jegyzetek a tejedelem korlátai miatt. Ezen hézagok kitöltésére "találták ki" - a fent idézett cikkben a tanulás forrásai között meg sem említett - előadásokat és szemináriumokat.

Az ELŐADÁSOK meglehetősen neuralgikus pontjai az oktatásnak. Fontosságáról alkotott nézetek nagymértékben szórnak: vannak akik az alapvető, elsődleges oktatási formának tartják, mások teljes feleslegességnek minősítik. Véleményem szerint az előadások jelenlegi száma több az optimálisnál. Ennek oka kettős: az egyik az a szemlélet, hogy az a "fontosabb" tárgy, amiből több előadás van -

ennek megfelelően az a jó igazgató, akinek sikerül a tárgy óraszámát felemeltetni. A másik - hasonlóan torz szemlélet - hogy az előadásoknak a tankönyv szerepét kell betölteniük: tételen végig kell menniük egy adott diszciplína valamennyi részletén. Ehhez képest valóban gyakran igen szűkre szabott a rendelkezésre álló idő és ennek hiányában a "mindent belezsúfolni az előadásba" (gyakran azt is, ami más diszciplína területe lenne...) törekvés szellemében nem marad energia az előadásokon szemlélet nyújtására. Nem véletlen, hogy így a hallgató az előadásokat (ami néhány esetben, enyhe túlzással a tankönyv jobb-rosszabb felolvasásával azonos) nem értékeli és véleményét távolmaradással fejezi ki. Sajnos igazán jó előadások esetén is a - zömmel rövid távú érdekeit néző - hallgatóság lelkesedését jelentősen csökkenti az a tény, hogy az előadások legfőbb célja: olyan készségek kialakítása, mint az új ismeretek szerzésének igénye, az új eredmények kritikus értékelése valamint az általános orvosi magatartás, szemlélet kialakítása - bár a későbbi hivatás gyakorlásához fontosabbak, mint a tárgyi ismeretek - vizsgákon nem mérhető.

Az előadásokkal kapcsolatban sem szabad abba a gyakori hibába esni, hogy ha valami adott időben és körülmények között nem működik megfelelően, az értelmetlen, felesleges, ki kell dobni. Szerintem az előadások a személyes kontaktus, példaadás miatt az oktatás nélkülözhetetlen része. Ugyanakkor az is világos, hogy jelenlegi formájában - zömmel - nem tölti be a kívánt célt. Abba kellene hagyni a rossz oktató - lógós hallgató egymásra mutogatást. Át kellene törni azt a circulus vitiosus, hogy a kis hallgatói létszám miatt lelkesedését, kedvét veszített oktató egyre nyilvánabb előadást tart tovább csökkentve az előadást látogató hallgatók számát.

Az a tény, hogy legtöbb előadáson nem szemléletet igyekeznek nyújtani, hanem tényeket ismertetni, ami könyvekből, jegyzetektől is jól elsajátítható nem jelenti azt, hogy nincs szükség előadásokra. Csak más módon. Talán a mostani hallgatóknak is van - sajnos egyre ritkábban - előadásokról, előadókról olyan élményük, mely későbbi egész tevékenységükre kihat. Mindenesetre a mai idősebb orvosgenerációhoz tartozók zörméneke van! Az energiát nem az előadások jogosultságáról folyó állóháborúra kellene fordítani, hanem arra, hogy hogyan lehetne az előadásokat oly módon megváltoztatni, hogy valóban szerepüket betöltsék. A jegyzetkiadás "torzszülőit", a "salátákat" (handout-okat) több szempontból károsnak tartom. Elsősorban nem az előadások látogatásának további csökkenése miatt, hanem azért, mert akadályozza a jegyzetelési készség bagykorlását és tovább növeli azt az illúziót, hogy az orvostudás azonos tárgyi ismeretek halmazának bemagolásával. Megakadályozza továbbá azt, hogy a hallgatók energiájukat ne az előadások eltolásának, hanem

tartalmasabb előadások követelésére fordítsák.

Sajnos a hallgatók egyelőre nem realizálják tömegesen, hogy későbbi hivatásokhoz egyre nagyobb arányban szükséges a tárgyi tudáson kívüli készségek ismerete, begyakorlása. Egész egzisztenciájuk alapvetően ettől függ. Az orvosi tevékenység teljesítményorientált értékelése és az elmúlt évtizedek orvosi túltermelésének következtében a közeljövőben a munkanélküli orvosok száma ijesztően nőni fog. A felszínen maradáshoz NEM (az egyetemi évek alatt érvényes) tárgyi tudás ismerete (ennek érvényessége kb. öt év alatt feleződik...) HANEM a tudás megújításának igénye és képessége, az orvosi gondolkodásmód, az orvostól elvárt magatartásformák elsajátítása kell. Ezeket nem lehet könyvből, jegyzetből, vagy "salátákból" megtanulni...

Véleményem szerint az előadások számának csökkentését és élvezetes, tartalmas előadások kialakítását kell elérni. A hallgatók valóban túl vannak terhelve kötelező órákkal (ld. órarend, illetve a CONFABULA 10. szám 12. oldalán lévő táblázatot). Napi (az ebédszünettel együtt) 9-10 óras "brain storming" után nehezen várható el további aktív szellemi tevékenység, a későbbi egyéni hivatásra való differenciált felkészülés. A külföldi egyetemek modernizálási törekvéseiben is előtérben áll a lehető legszűkebbre mért "core curriculum" és a lehető legtagabb, egyénre szabott választható tárgykör kialakítása. Az előadások csökkentésének hatékony eszköze lenne a tárgyak közötti (átfedések eltüntetése) és tárgyon belüli (!) (a tankönyv, jegyzet és előadások szerepének szétválasztása) integráció.

Még röviden reagálva a CONFABULA ugyanazon számának 12. oldalán található "A változások szükségessége" c. cikkre: Az előadásokkal és a hallgatók túlterhelésével kapcsolatos véleményemet fentebb leírtam. A cikk közepén említett javaslatra, hogy élcsébben különítsük el a preklinikai (III. évben) és klinikai (IV.-VI. év) tárgyait éppen a javasolt formában (mely megfelel legtöbb nyugati egyetem gyakorlatának is!) az OÁB-ben is már számos próbálkozás történt. Eddig a javaslat az OÁB hallgató tagjainak ellenállásán bukkott meg...

Ezzel kapcsolatban egy további, gyakori félreértés eloszlatására: az orvostudás (a világon mindenhol!) 10 (tíz!) éves folyamat. A graduális képzés (a felvételtől a diploma megszerzéséig terjedő időszak) nem azonos az orvostudással, csak egy a szakosodás megkezdéséhez szükséges elméleti alapot nyújt. Hiába írhatja a végzett hallgató a neve elé a dr.-t, nem jogosult önállóan beteget gyógyítani és (ez a jó hír...) nincs orvosi felelőssége! Mindezek elérésére szolgál (egy adott, szűkebb szakterületen) a rezidens (szakorvos-) képzés. Orvossá valaki csak a szakvizsga megszerzése után válik. A félreértések

nagyrészt onnan erednek, hogy ezt a - törvényesen akkor is létező elvet - a gyakorlatban különböző okokból nem követték az elmúlt évtizedekben.

Az orvostudás logikája - röviden - a következő: I-II év: elméleti tárgyak (hogyan működik az egészséges emberi szervezet), III. év: preklinikum (a patológiás elváltozások elmélete, gyógyszerteremtés, a beteghez való "hozzaállítás" =propedeutika), IV-VI. év: klinikum (az egyes kórképek és kezeléseik leírása, azok elméleti ismertetése gyakorlati bemutatással fűszerezve). A klinikai gyakorlatok célja nem az orvosi tevékenység begyakorlása, hanem annak bemutatása, az orvosi magatartás kialakítása. Itt elsősorban nem az egyes beavatkozásokat, hanem az orvosi attitűdöt kell begyakorolni. A gyakorlati orvosi tevékenységből izelítőt a nyári gyakorlatok és a gyakorlatokon kívüli, elsősorban egyénileg kezdeményezett klinikai részvétel (pl. ügyeletben) nyújtanak. Az orvosi tevékenység begyakorlásának ideje a postgraduális képzés. Ennek, az eddig gyakran meglehetősen esetlegesen folyó képzési szakasznak egy jól szervezett, egyértelmű, koordinált követelményrendszer szerinti kialakítása napjainkban kezdődött el azzal, hogy az egyetemre ismét visszakértült az orvostudás ezen, talán legfontosabb szakasza.

Végezetül hangsúlyozni szeretném, hogy a fent leírtak (remélhetőleg többek véleményével egyező) magánvéleményemot fejezik ki.

ORVOSI ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR HALADÓKNAK

"L"

labor: munkával létrehozott szeszesital

lágycék: alumíniumból készült egyszerű gép

lapis: mecseki magaslat (ld. pathológia)

lapocka: kicsi spatula

látódomb: síkságon emelt magaslat

láp: halad

leszbikus: facér lányok hitegetése

ligatúra: időt lekötő kirándulás

Ismét a tankönyvellátásról

A Confabula 1993. október/I. számában megjelent írás készített arra, hogy a tankönyvellátás helyzetéről e hasábkon is írjak.

Teljesen egyetérték azzal, hogy a hallgatók elemi igénye az, hogy a tanszékek által megjelölt tanulmányi segédanyagokat a tanév elején kézhez kapják, és a segédanyagok megfelejenek a kor színvonalának. A tankönyvellátás korábbi struktúrája nem tette lehetővé, hogy ezek a feltételek teljesüljenek. A magyar nyelvű tankönyveket általában öt évre adták ki, de az öt év elteltével sok esetben nem állt még rendelkezésre az új kiadás. Ebben a rendszerben egyrészt a periódus végére sok adat már elavult, másrészt az új kiadás késése miatt bizonyos tankönyvek részben vagy teljesen hiányoztak. A vásárlási támogatásban részesülő könyvek köre nem fedte a tanszékek által ajánlott könyvek körét. Már a múlt évben is, és idén is több ízben hivatalos egyetemi álláspontként írásban továbbítottuk a Népjóléti Minisztériumba, hogy a tankönyvvásárlási kedvezmény olyan kiterjesztését kérjük, amely minden, a tanszékek által megjelölt tankönyvre vonatkozik. Ezt az álláspontot képviselte - ugyancsak hivatalos formában továbbítva - a Hallgatói Önkormányzat is. A kérdésben számunkra kedvező minisztériumi határozat született, de a döntés időpontja 1993. szeptember 21. volt, írásos dokumentum pedig az egyetemre 1993. szeptember 28-án érkezett. A támogatási keret összegének és felhasználhatósági területének ismeretében az utalványok elkészítése és kiadása ekkor megtörtént, a tankönyvadás - e körülmények miatt késve - megkezdődött.

A vásárlási kedvezmény szabadabb felhasználása természetesen csak a tankönyvvásárlás anyagi vonatkozásait tekintve jelent előnyös változást, nem oldja meg a hiányzó tankönyvek problémáját. A tavalyi évben az egyetem tankönyvigényét öt évre előre kérték leadni, beleértve olyan könyveket is, amelyeknek nemhogy a lektorálása, de még a kéziratuk elkészítése sem történt meg. Öt éves rendelést leadni úgy, hogy a könyv tartalmát nem ismeri az érintett

tanszék, a szakmai hitel elvesztésével járna. Tehát a tankönyvek ilyen módon történő pusztán számszerű- és valójában nem is garantált- biztosítása szakmailag nem járható út.

Magyarországgal nagyságrendileg azonos, iparilag fejlett országokban sem tudnak versenyezni a tradíciókkal rendelkező, két évenként új és átdolgozott kiadási korszerű tankönyvet kibocsátó angol és amerikai kiadókkal. A hallgatók természetesnek vett angol nyelvtudására tekintettel az angol nyelvű tankönyvek használata természetes. Ezen könyvek használata az 1995-től egyetemünkre angol nyelvtudással felvett hallgatóinknak sem okozhat nehézséget. Így felmerő rendszerben ezen nemzetközi megmértetést kiállt tankönyvek használata a POTE-n is megvalósulhat. Az elszaladó hazai tankönyvárakat tekintve néhány éven belül már anyagilag sem jelentenek nagyobb megterhelést az angol nyelvű tankönyvek. Egyébként a tanszékek által jelzett angol nyelvű tankönyvek listáját a Medicina Könyvkiadó Vállalat igazgatójának megadtam. A külföldi tankönyvek beszerzésére a fenti kiadó egyetemünk és a társegyletemek számára is lépéseket tesz.

A tankönyveken kívül feltétlenül szükség van megfelelő jegyzetekre, sokszorosított előadásanyagokra is. Ezen kívül bizonyos tantárgyak speciálisan hazai jellegű tananyagrészeit és a tanszékek oktatási anyagában szereplő olyan általános ismereteket, amelyeket egyetlen angol nyelvű tankönyv sem tárgyal, "handout" formájában lehet kiadni. Hangsúlyozni kell azonban, hogy semmilyen segédanyag nem helyettesítheti az élő bemutatást, az oktatóval és a beteggel való közvetlen kapcsolatot.

A szövegszerkesztővel írt, és lemezen leadott kézirat kérdése az egyetemen megoldott. A POTE Sajtóirodán a jóváhagyott jegyzetek formátálását, sajtó alá rendezését elvégzik. Az évente történő változtatások, kiegészítő oldalak készítése a floppy lemezen természetesen megoldható, de akármilyen modern legyen egy jegyzet, a csakis nappali oktatási rendszerben elképzelhető orvosegyetemi oktatásnak csak

kiegészítő anyaga lehet.

Mint az ideai jegyzetvásárlások alkalmával nyilvánvalóvá vált, a jegyzetárak is jelentősen emelkedtek. A jegyzetkiadás tehát nemcsak a rövid időn belül való megírás, hanem a kiadás költségeinek függvénye is. A költségek előfinanszírozása forgótőkét igényel, ami a jelen anyagi helyzetben feltétlenül egy kiadási ütemezést tesz szükségessé. A jegyzetkiadás új rendszerének kidolgozására és működtetésére alakítja meg az egyetem a hallgatói képvisellettől rendelkező Egyetemi Jegyzetbizottságot. A tankönyv- és jegyzetellátás jelenlegi helyzetével egyik oldal sem lehet elégedett. Így ez az írás is mindössze azt a célt szolgálta, hogy rámutasson azokra a törekvésekre, amelyeket a tankönyvellátás javítása érdekében tettünk, és amelyek reményeink szerint az elkövetkező években gyökeres javulást eredményeznek.

*Dr. Emödy Levente
tankönyvfelelős*

Két rendőr biciklizik. Az egyik leszáll, leengedi a hátsó keréket.

- **Miért engedted le? -** kérdi a társa.
- **Túl magas volt a nyereg.**
- **Te hülye, ezért? -** szól a másik.

Fogja magát, leszereli a nyergelét és a kormányt. A kormányt felszereli a nyereg helyére, a nyergelét pedig a kormány helyére.

- **Ezt miért csináltad?**
- **En ilyen hülyével nem megyek tovább, inkább megfordulok.**

A Batman és Superman beszélgetnek.

- **Te Batman, nem fogod elhinni mi történt velem. A múlt héten éppen egy sziget felett szálltam, mikor megláttam egy sikoltozó széttárt lábú nőt. Azonnal leszálltam....**

- **És nem lepődött meg?**
- **A nő nem, de a láthatatlan ember nagyon....**

Vannak még értékeink?

A múltkori Confabulában főszerkesztőnk utolsó oldali morgolásából szemet szűrt a bulikról szóló néhány mondat. Már régóta tervezem, hogy néhány keresetlen szóval esztelgessem az "A" kollégiumban bulik idején található áldatlan állapotokat, de most ismét aktuálissá vált a dolog, mert úgy látszik, az "A" kollégium Senatus DB-jének sem igazán nyerték el tetszését az elmúlt bulik. Ezen különösebben nem is kell csodálkoznunk.

A Senatus DB megkísérelt rendet teremteni ebben a káoszban: az elmúlt héten egyik estére összetrombitálták a kollégium lakosságát, hogy ezt a közérdeklődésre számot tartó problémát (több szem többet lát -elven) megvitassuk. A konszenzuson alapuló határozat még most is olvasható a kollégiumi hirdetőn. Ezen cívek alapján tegnap (október 14.) szerveztek először bulit. Több félreérthető (és -magyarázható) pont található ebben a határozatban, ezért szeretnénk ezeket a vitatott pontokat kissé közérthetőbben megvilágítani, valamint az első tapasztalatokról véleményt nyilvánítani.

A DB már megválasztásakor olyan bulikat akart rendeztetni, melyeknek speciálisan "A"-kollégiumi jellege van; amelyre minden medikus (még én is! - HvG) szívesen elmene. Tehát: ne legyenek túl sokan, legyen jó zene, színhelye legyen a kulturált szórakozásnak. Sajnos az év eleji három buli nem igazán felelt meg ezen kritériumoknak. Vagy túl nagy volt a tömeg; vagy a "kulturált szórakozás" szenvedett esorbát; illetve egy alkalommal igencsak pirkadt már, mire befejeződött.

A városban már több helyen beszüntették a bulikat (TK-n, UNIV-ban is korlátozták), az "A" kollégium nem akart erre a sorsra jutni. A DB megpróbálkozott egy mindenki számára elfogadható szabályzatot kidolgozni, természetesen a kollégiumi lakók (mint "érintettek") bevonásával. Sajnos azonban a meghirdetett megbeszélést meglehetősen nagy érdektelenség kísérte. Korunkban ugyanis sajnos általános tendencia, hogy az emberek zömét nem a jobbító szándék vezérli a véleményalkotásban, hanem az események után felháborodottan adnak hangot nemtetszésüknek. Tehát - ismét - csak néhány ember próbálkozott megbirkózni a nagy feladattal: olyan feltételrendszerrel kidolgozni, amely - ha nem is mindenkinek, de legalább a nagy többségnek - elfogadható.

Lássuk tehát az így született eredményt, és az első tapasztalatokat:

1. A bulik kéthetente csütörtökön 21.00-tól 02.00-ig tartanak.

Sok lakót zavart az alvásban a hajnalig tartó zene, emiatt kötötték fix időponthoz a bulik végét. Ezt az időpontot sikerült betartani. A "kéthetente" álláspont a kollégiumi lakók többségének véleményét tükrözi, s bár az első két buli tapasztalata alapján túl sűrűnek tűnt ez a beosztás, az új rendszerben (buli az "A" házban=kulturált szórakozás) reményeink szerint ez szükséges és elegendő gyakoriságot fog jelenteni.

2. Összesen 200 (azaz kettőszáz) fő lehet be, 201.-ként senki, még POTE hallgató sem.

Ezt természetesen nem kell ilyen szigorúan venni: azt akarta a DB elkerülni, hogy egyszerre többszáz résztvevő szorongjon, és emiatt legyen élvezhetetlen a buli. POTE-s hallgatókat bármikor szívesen látunk. Tehát a mondat második felétől mindenki tekintsen el. (Engedjessék meg egy megjegyzés: most akkor szabályozok vagy sem? Tessék akkor másképp megfogalmazni ezt a pontot. A szabály az szabály és vagy komolyan vesszük, vagy felejtjük el az egészet. *A szerk.*)

3. A 200 fő az "A" kollégistákon felül értendő.

Ez egyértelmű: azt szeretnénk, ha főleg a kollégisták éreznék jól magukat, hiszen elsősorban nekik szerveződnék a bulik.

4. Külsős csak medikussal együtt lehet be, egy medikus csak egy külsőt hozhat.

A csoportosan járó, a bulit egészen máshogy értelmező egyénkről szerzett korábbi rossz tapasztalataink alapján született ez a döntés.

5. Minden "A" kollégista köteles a kollégiumi igazolványát a buli ideje alatt magánál tartani és a rendezők kérésére felmutatni.

A "köteles" szó az emberekben mindig ellenérzést kelt (emiat törölhető), viszont ha egy kollégista be akar jutni a buliba, ingyenesen csak így nyílik rá lehetősége.

6. Aki nem "A" kollégista, csak diákigazolvánnyal lehet be.

A bulit diákoknak szervezzük, persze végzett orvost illetve fél évet halasztó medikust sem rekesztünk ki.

7. A későbbiekben sor kerül tagsági igazolványok kiadására nem "A" kollégisták számára.

Természetesen korlátozott számban és rendbontás esetén a tagsági igazolvány érvényét veszti.

8. A buli ideje alatt fel a szobákba kizárólag "A" kollégista mehet.

A bulit szerettük volna a teremre korlátozni, illetve a folyosói hangoskodást a minimumra csökkenteni.

9. A büfé visszakerül a régi helyére.

No comment.

Ha többen érezték volna annak idején szívügyüknek a bulik kérdését, lehet, hogy ennél még jobb, rugalmasabb, kevésbé "katonás bulirendtartás" született volna. Minden építő jellegű javaslatot a továbbiakban is szívesen fogadunk...

Mi - úgy érezzük - megtettünk minden tőlünk telhetőt. A többi Rajtatók múlik. Szeretnénk felkérni azokat az embereket, akik szívükön viselik AZ "A" HÁZAS BULIK (csupa nagybetűvel, lásd a bevezetőben) meghonosodását és elfogadtatását.

SEGÍTSENEK!

Pintér István (SENATUS DB) - HvG

A bulikkal kapcsolatban kialakult jelenlegi helyzet megoldására kezdeményezzük az összes érintett felsőoktatási kollégium DB-vezetőinek illetve Hallgatói Önkormányzat-vezetőinek találkozóját.

Jelentkezni lehet: Pintér Istvánnál, a SENATUS DB

QUIZ 2.

Íme a Roche Quiz második fordulója. Az első fordulót kihagyók is nyugodtan nekiállhatnak e kérdések megválaszolásának, hisz kiemelkedő teljesítmény esetén esélyük lehet valamelyik díj elnyerésére (ez persze a mezőnytől függ). Az előző Confabulában megjelentek változatlanul érvényesek, de egy kis helyesbítésre szorulnak, miszerint a legeredményesebb hallgatóknak a díjakat Faragó Gábor, a Roche magyarországi igazgatója adja át. A fogadás egyébként előreláthatólag november harmadik hetében kerül megrendezésre.

Amennyiben bárkinek bármilyen kérdése van a játékkal kapcsolatban, továbbra is hívhatja Matolcsy Gusztávot, a cég képviselőjét a 82/312-714-es telefonon.

Ha esetleg valamit mégsem találnátok meg az ismeretöbön, járjatok utána (nem áruljuk el, hogy kit kell felhívni a fenti telefonszámon)!

A második forduló megfejtéseinek beadási határideje: 1993. október 29. (péntek). Helye most is a Diákiroda. Itt keressétek Máriát! A QUIZ változatlanul a IV., V. és VI. évfolyamosokat célozza.

Kérdések:

11. Mennyi hatóanyagot tartalmaz egy Ephynal draszté?

- a/ 1mg
- b/ 10mg
- c/ 100mg
- d/ 1000mg

12. A Tilcotil (tenoxicam) filmtabletta hatóanyaga mely hatástani csoportba tartozik?

- a/ opiátok
- b/ szteroidok
- c/ barbiturátok
- d/ nem szteroid gyulladáscsökkentők

13. A Tilcotil (tenoxicam) filmtabletta 20 mg-os hatáserősségű kiszereelésben kerül forgalomba. Mi a szokásos adagolása reumatikus fájdalmaik esetén?

- a/ napi egyszeri 1 tablettá
- b/ napi háromszor 1 tablettá
- c/ heti háromszor 1 tablettá
- d/ heti háromszor 2 tablettá

14. Az Aurorix (moclobemid) a Roche új antidepresszáns készítménye. Hatóanyaga mely hatástani csoportba tartozik?

- a/ triciklusos antidepresszánsok
- b/ klasszikus irreverzibilis MAO inhibitorok
- c/ szelektív szerotonin reuptake gátlók
- d/ reverzibilis inhibitorai a MAO A típusának

15. Az Aurorix (moclobemid) tablettá kiválóan alkalmas aktív, munkaképes járóbetegé kezelésére, mert

- a/ nincs szedatív hatása
- b/ nem rontja a pszichomotoros teljesítőképességet
- c/ kiválóan tolerálható, antikolinerg mellékhatása elenyésző
- d/ mindhárom fenti állítás igaz

16. A depressziós betegek jelentős része anxyolitikumként rendszeresen fogyaszt alkoholt. Az Aurorix tablettá alkalmazása esetén milyen alkoholkölcsönhatásra lehet számítani?

- a/ az alkohol fokozza a moclobemid hatását
- b/ paradox részegség lép fel
- c/ nincs kölcsönhatás az alkohol és a moclobemid között
- d/ a moclobemid fokozza az alkohol hatását

17. Hogyan rendelhető az Aurorix (moclobemid) antidepresszáns tablettá?

- a/ ideg és elmeszakrendelés térítésmentesen rendelheti
- b/ családorvos szakorvos javaslata alapján egy évig térítésmentesen rendelheti
- c/ mindkét állítás igaz

18. A Roferon-A a Roche biotechnológiai úton előállított parenterális alfa-interferon készítménye. Mi a Roferon-A injekció alkalmazási területe?

- a/ hepatológia
- b/ hematológia
- c/ onkológia
- d/ mindhárom

19. Hol van szerepe a Madopar HBS nyújtott hatású antiparkinson készítmény alkalmazásának?

- a/ de novo betegeknél
- b/ motoros teljesítményfluktuációt mutató betegeknél
- c/ alvást zavaró mozgászavarok kezelésére
- d/ mindhárom esetben

20. A Dormicum (midazolam) tablettá korszerű benzodiazepin altató. Mely alvászavar esetén különösen előnyös az alkalmazása?

- a/ hajnali felébredések
- b/ elalvási nehézségek
- c/ lidérces tartalmú álmok
- d/ alvási apnoe syndroma

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Pécs Megyei Jogú Város Közgyűlése pályázatot hirdet pécsi székhelyű felsőoktatási intézmények hallgatói számára az alábbiak szerint:

1./ Tanulmányi ösztöndíj:

Pályázhatnak azok a hallgatók, akiknek tanulmányi átlaga a megelőző félévben legalább 4.75

Az ösztöndíj havi összege a tanulmányi eredménytől függően változik:

4.85 - 5	átlag esetén	15.000 Ft/ hónap
4.75 - 4.84	"	13.000 Ft/ hónap
4.60 - 4.74	"	10.000 Ft/ hónap
4.50 - 4.59	"	6.000 Ft/ hónap

Az ösztöndíjas egyéb kedvezményekben is részesül. Ha nyelvvizsgát tesz:

felsőfokú vizsga esetén a vizsgadíj háromszorosát
kiemelt vizsga esetén a vizsgadíj ötszörösét

téríti az önkormányzat. Kivéve az idegen nyelv szakon végző, illetőleg saját anyanyelven tanulók esetében.

Diplomájának minimum "jeles" minősítése esetén 50.000 Ft összegű egyszeri juttatást kap.

A kiemelkedő színvonalú tudományos diákköri munkáját, illetve publikációit az önkormányzat egy később kidolgozandó szempontrendszer alapján díjazza.

2./ Szociális támogatás:

Pályázhatnak azok a pécsi állandó lakos hallgatók, akiknek családjában az egy főre jutó jövedelem a létminimum összegét nem éri el. A támogatás - havi összege 3.000 Ft - a Polgármesteri Hivatal Népjóléti Irodájának előzetes környezettanulmánya után ítéltetendő oda.

3./ Tanulmányi támogatás:

A pályázó könyvek, tanulmányi segédeszközök beszerzésére, kül- és belföldi tanulmányútjainak támogatásához kérhet anyagi segítyt.

A támogatást odaítélő bizottság minden negyedév végén dönt a pályázatokról. Az elnyert támogatás felhasználásáról számlák alapján utólagos elszámolást kell benyújtani az illetékes felsőfokú intézményhez.

A pályázatok beadásának határideje: 1993. november 1.

A megpályázott támogatás 1993. december 1-től vehető igénybe.

2. SZELVÉNY

11.	A	B	C	D
12.	A	B	C	D
13.	A	B	C	D
14.	A	B	C	D
15.	A	B	C	D
16.	A	B	C	D
17.	A	B	C	D
18.	A	B	C	D
19.	A	B	C	D
20.	A	B	C	D

NÉV:.....

CÍM:.....

ÉVFOLYAM/CSOPORT:.....

A pályázatokat Pécs Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Közoktatási-Közművelődési és Sportirodájához kérjük eljuttatni.

Cím:

Pécs, Széchenyi tér 1. III. emelet 103.

Confabula Szerkesztősége
POTE Diákiroda,
Pécs, Szigeti u. 2.

Tisztelt Confabula!

Az 1993. szeptember 01-i szám 8. oldalán a 3. pont alatt a traumatológiai vizsga tételsorát veszi a szerző göröcső alá. Kritikaként jegyzi meg, hogy 3 tétel is foglalkozik a kéz érző-mozgató beidegzésével. A szerző is megjegyzi, a téma elég fontos, de egy tételt is elégségesnek tartana.

Nagyon köszönjük az észrevételt, intézetünk is szeretné az egész tételsort kissé átalakítani a vizsgákból leszűrt tapasztalatok alapján. A 3 vitatott kérdéssel kapcsolatban, azonban csak részben értünk egyet, ezek a következők:

- B/10. Érzés- és mozgásvizsgálat a kézen
- B/11. A kéz beidegzése érzés-, mozgás szempontjából
- B/12. A nervus radiális, ulnaris és medianus sérülések tünetei, a sérülések után kialakuló állapot.

A 11-es kérdésnél egészen más választ várunk, mint a következő kettőben. Ha finomabban vizsgáljuk a kérdést, a következő kettő sem ugyanaz, hiszen a kéz beidegzése érzés-mozgás szempontjából kérdésre tiszta anatómiai válaszokat várunk. Az utolsó kérdésre, mely ezzel a témakörrel foglalkozik, az okozott állapotról mely a beteg vizsgálatánál egyértelműen látszik, szeretnénk információt kapni. Ez a magyarázata annak, hogy amikor ezt a három kérdést a tételsorba betettük, milyen megfontolások vezéreltek bennünket. A cikkírónak igaza van abban, hogy akármilyen fontos is ez a témakör, felesleges ennyire feldarabolni, ezért a jövőre kiadandó tételsorunkban ebből a témakörből már csak 2 tétel fog szerepelni.

A 60 tételt azért tartjuk szükségesnek, mert így megfelelő választási lehetősége van a hallgatónak. Két hallgató vizsga közben ugyanarra a területre nem tévedhet.

Köszönjük a kritikai észrevételeiket,

Üdvözlettel:

[Handwritten signature]
Dr. Nyírady József
ab. intézetvezető

Wálogatott Critica

Haláli Fegyver

Az utóbbi években egy új műfaj vált népszerűvé a mozikkban. A filmparódia. Az a műfaj melyben a filmkészítő társadalom szembekacsint a filmnéző társadalommal, kifigurázza saját áldeáljait, álhőseit, álszituációit, szóval mindazt a maszlagot amit filmmezés ürügyén végigszenvedtet velünk.

Nem hiába lett népszerű ez a fajta filmkészítés a nézők körében; hiszen csak a közelmúltban olyan elragadóan tehetséges komédiások "műveit" láthattuk mint a hajdani Monty Python csoport tagjait, vagy a Nagyon Különleges Ügyosztály sorozaton profivá kiérett humorú Abrahams-Zucker-Zucker szerzőtrío eszement Drebil főfelügyelőjének kalandjait.

Az amerikai filmipar olyan lenyűgöző mennyiségben gyártja az újabbnál újabb álm-marhaságokat, hogy nehéz lenne nem kifigurázni a félszűf akcióhírőókat és az elmaradhatatlan bérdeleőket. Az igazán jó paródia azonban tágyon kívül feltételez még legalább ...dolgot. Azt hiszem mindenek előtt szükséges az alkotóknak egyfajta kulissza mögé látása, ezalatt nem csak a filmforgatási módszerismeretet értem, hanem a parodizálandó tárgy által hirdetett "eszmék" böles, belátó ismeretét. Magyarul a paródiának Jobbnak kell lennie. Nem nélkülözhetők persze az ötletek sem, de ami talán a pusztá ötleteknel fontosabb elengedhetetlen a szigorúan kiszámított dramaturgia. Mindezek nélkül a paródia csak szerencsétlen viccegyűtemény olyan melléktermék amire nem érdemes a celluloidszalagot pazarolni. A mennyiségi dömping azonban minőségi csökkenést is hozott magával. Az új alkotók semmivel sem jobbak azoknál akik a tárgyat szállítják a viccekhez. Ráadásul magát a műfajt is megfertőzte az amerikai filmgyártás pestise a SABLONGYÁRTÁS. Rémülten vesszük észre, hogy már a paródiák is ugyanolyanok.

A címben szereplő film sajnos ezen erények terén vajmi keveset tud felmutatni. Gagjei (értsd. olyan poén ami jó helyen kellene hogy legyen) kínosan emlékeztetnek a Csupas Pisztoly vagy a Nagy Duranás jól ismert helyzetkomikumaira. A vice áradat gyakran minden mögöttes rendezői szándék nélkül hömpölyög. És nem utolsó sorban a rendezők túl magasra tették a mércét; mert az eredeti parodizálandó Mel Gibson akciókupac sokkal szellemesebb, élvezhetőbb.

A film személyekre szabottan 3-4 nevetésre ingelő vice sem sokkal jobb azoknál amiket egy sarki eschóban, egy kisfröccs mellett hallhat az ember és... nos nem elhanyagolható, hogy a fröccs ... hm ... olcsóbb.

Az egész film mintegy két görbes nyuszi.

B&I

Tükör

Íme egy régi de örökzöld probléma amely még az előző szemeszter végén merült fel bennem. Jelesem, hogy már megint megtükröztek. No persze ez önmagában nem volt olyan kellemetlen mint a belgyógyászok hasonló műveletei, azonban több kérdést is felvetett.

Nem szeretnék részletesen kitérni az Oktatási Csoport alkalmazottainak módorára; ez nyilván egyéni különbségekből - az otthon hiányzó melege etc. - adódik mint ahogy van udvarias, kedves és van ordenáré hentes, így lehetnek különbségek tükrözős és tükrözős közt. A kitöltendő kérdőívek megérkeznek viszont egy hosszabb lélegzetet (direkt erre a célra loptam is egy garmitúrát de a rákövetkező órán rájegyztettem, amit vizsgaidőszakban elkértek így konkrét javaslatomat egy másik alkalommal szándékozom közzétenni).

Nos ami igazán csúpi a szememet az az eredmények publikálása ill. nem publikálása. Hallottam meséket amerikai egyetemi faliújságokról amiken a diákok ceflikén üzengetnek egymásnak, hogy melyik

professzor óráját érdemes felvenni az órarendbe és melyik csapnivaló.

Azután meg hallottam valami szabad oktató választásról is. Belgyógyászat oktatás keretén belül ki is alakult valami tutor-tudor-osztályfőnök rendszer, aminek eredményeként az átlag medikus valamivel gyakrabban találkozhat órára felkészületlen oktatóval, aki meglepetten kérde, hogy: "Jé nekünk ezen a héten van óránk?". Persze itt is igen nagy tisztelet a kivételnek.

Annak köszönhetően, hogy a szabályokat csak az oktatók és a orvosok nem ismerik (ha vannak egyáltalán szabályok) - tudunk néhányan átigazolni hanyag vagy egyszerűen oktatásra alkalmatlan tanáramktól felkebb, neadjisten oktatósabb tanítókhöz. No persze a rendszer tisztázatlansága miatt mindezt illegálisan és titkosan.

Olvastam - ki tudja mi módon került el hozzám - azon oktatási bizottsági ülés jegyzőkönyvét, amelyen a feedback-ek (ennek tükrőfodítása a tükröz) kerültek kiértékelésre. Meglepetésemre szolgált, hogy még a jelenlévő diákok sem kapták kézhez a kérdőívek eredményeit. A jelenlévő professzorok pedig rébuszokban ismertették véleményüket olyan valamiről; amiről csak ők tudtak. Volt aki

érezte, hogy intézete általában jó kritikát kapott volt aki csak megkérdőjelezte a felmérés objectivitását általánosságban (lehet, hogy csúnya képet mutatott? (sic!)).

Talán sérti a megmérgetett oktatók személyiségi jogait a publikálás. Azonban megfontolandónak tartom, hogy az oktatás felelősségteljes munka kellene hogy legyen. A tükröz pedig egyfajta vizsga, amin meg lehet bukni. Mint ahogy egy-egy rossz oktató által alulmotivált és következőképpen aluledukált diák is megbukik - személyiségi jog ide vagy oda - a vizsgáján.

Végezetül felmerült, hogy a kérdőív csak a diákok egy részének véleményét tükrözi mivel nem mindenki töltött ki kérdőívet.

A felvetett problémák orvoslására javasolnám egy a beiratkozásokor mindenkinek kiosztott rövidebb kérdőív kitöltését az előző félévi oktatóról. Amit az eredmények rendszeres publikálása, és a rendszeresen elítélő értékelést kapott "nem-oktatók" oktatásból való kiemelésé követne. Legalábbis addig amíg tényleg ki nem alakulnak az igazi oktatóválasztás feltételei, aminek eljöttét bár optimistán (még ebben az évezredben) várom, de kétféle, hogy az egyetemen fogom megérni.

B&I

Szösszenet

Most ezen a kellemes vasárnap délutánon miután kezdem melegeivel leheltem a St. Mór Kollégium alagsorában elrejtett matuzsálemi korú számítógéphe két dologról szándékozom nyilvánosan szösszengetni.

Miután már olyan szép nagyra cseperedtem, hogy napjaimat az egyetem, város szerinti szétszórt intézményei közti ingázással tölthetem, meglepődve vettem észre, hogy a Confabula az egyetemen belül milyen széles olvasóközönséghez eljut. Ezen felbátorodva - bátha az illetékesekhez eljut - adnám közre jelen magánvéleményemet.

Tisztában vagyok azzal, hogy az említett témákkal foglalkoztak már sokan, és talán már megoldottnak is vélték őket, hadd hívjam fel mégis az illetékesek figyelmét e két problémára.

Először is szeretném köszönetni az egyetemen beindult folyamatot, mely a kerékpárral közlekedők támogatására indult be. Remélem, hogy ezen folyamat része az elméleti tömb előtt, kisebb bonyodalmak után elhelyezett tároló. Bár meg kell jegyezni némi aggodalomra adott okot lehetőségeim ilyenentén növekedése. Mivel ezen újság hasábjain olvastam, hogy mostantól jogom van csak ezen a helyen elhelyezni a drótszamaramat, ellenkező esetben - ha ugyanis akárhol másutt meglátják az egyetem hivatásos rendészei (az én paranoid olvasatomban kerékpártolvajai) - ... nyissz... elvágják a lakatot és már meg is van, hogy mire költsem a húspénzem: fizethetek mint a katonatiszt - a tárolásért.

Zárójelben jegyzem meg, hogy a tágabb értelemben vett egyetem - értsd. klinikák is - területén is ez az egyetlen biciklitároló.

Nyáron személyes szerencsémnek betudhatóan az állítólag rokon Finnországban jártam és meglepődve tapasztaltam, hogy az ottani egyetem területén szétszórtva található kb. 500 kerékpárt tároló alkalmatlanság cseppet sem csökkentette az egyetem méltóságát. Tíhát reménykedve várom a gombaszerűen szaporuló tárolókat.

A másik kis tüske a tankönyv ügy. Megpróbálom összeszedni időrendben, hogy eddig mi történt. Hosszú ideig nagy csend övezte a tankönyvkérdést eltekintve egy-két oktatói kérdéstől:

"Van már Könyvetek?" és hallgatói választól: "NINCS". Akik többet kérdezősködtek megtudták, hogy valami még nincs leutalva meg, hogy valamit még a minisztérium sem tud. Azután úgy az ötödik hét magasságában megkaptuk a gyönyörű A4-es lapnyi tankönyv utalványunkat, amiből tanulni ugyan nem lehet de legalább reménykedni. Ami jelen helyzetünkben nem elhanyagolható, még ha ez is minden. Tehát valami azért csak hiányzik - no persze a könyv. Magát az utalványt ill. megjelenését dicséretes desinformáció övezte előbb a könyvesboltosok panaszkodtak, hogy ők nem bírják elmondani az érdeklődő orvosok hadaknaknak, hogy hogyan működik a rendszer, majd a tanulmányi osztály hirdetőtábláján a titok írásban is megjelent, amiből viszont a könyvesboltosok tudtak meg újat.

Most ez a vihar elmúlni látszik. Értelmezésem szerint - mivel az említett hirdetés fogalmazása még mindig vet fel kérdéseket - egy megjelölt időpontig mindenki megveheti az évfolyamának kijelölt könyvet majd pedig egy listáról választhat más évfolyamok könyvei közül.

Ez a titokzatos lista nem teljesen egyértelmű. A könyvesboltosok szerint ez a kötelező tankönyvek listája, míg a hirdetés ajánlott tankönyveket is említ. Bár a "sárga könyv"-ben találtam az intézeti követelmények felsorolásánál több kevesebb ajánlott könyvet, csiől a boltban megint nem tudtak.

Nem értem azt, hogy bár sok helyen halluk az orvosokra háruló felelősségről, mégis mintha a képzés során nem néznék ki belőlem, hogy ki tudom (akár egy lista segítségével) választani a rengeteg különböző orvosi témájú könyv közül azokat amelyekből tanulni fogok. És esetleg nem lévén használható magyar könyv, a tankönyvtámogatást például külföldi tankönyvekre vagy esetleg szakkönyvekre fordítsam.

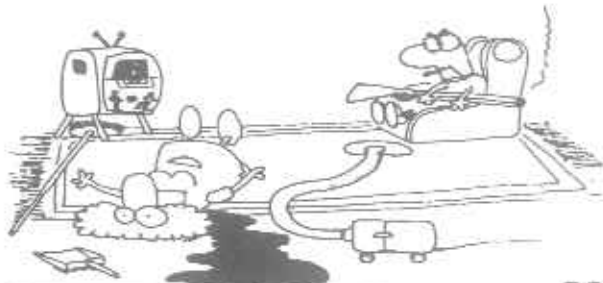
Végezetül nem informált lévén felmerül bennem a kérdés mi lesz azzal a pénzzel amit nem használunk fel (van aki már megvette a könyveit máshol vagy máskor, és van akinek nincs is szüksége 4000 Ft értékű könyvre mert a kötelező tankönyvei kevesebből kijönnek). Reméljük az egyetem vagy minisztérium jótékony célra használja fel az eredetileg az eljövendő orvosgeneráció oktatásának támogatására szentelt pénzt.

B&I

Télikabátunk margójára - avagy látogatóban bundáséknál

A mű valójában megdöbbenő, korszakalkotó, és iránymutató az elkövetkezendő évekre nézve. Bár az alkotást még nem olvastam, máris sokkal jobban érzem magam, hogy egyáltalán megjelent. Egyesek szerint, ha továbbra is jól akarom magam érezni, ne is olvassam el. Az alkotók töretlen hite, akarata, hogy jobba tegyék a világot, egyenesen megható. Bár jól ismerem a szerzőket, ezt azért én sem vártam tőlük. Nyomatásban ilyen horderejű alkotást utoljára a "Csillagosok, katonák" című munkásreposzban olvashattunk. Merész ívű mű. Nem is beszélve arról a csodás ívről melynek pályáját bejárta a kezemtől a szemeteskosárig az összegyűrt pappír. A tiszta vonalvezetés a pergő dialógusok és a mesteri tagolás emeli ki, teszi igazi élménnyé, maradandó értéké. Különös ízt ad a dolgoknak, hogy az alap gondolatot, a témát gondosan sikerült elrejtteni. Pályázatot lehetne kiírni "elveszett az egérke bundája" jelíggel, aki megtalálja nyer egy repülőjegyet valamelyik vizsgára. Az ötlet igen nemcsés és felemelő, miszerint felkészíti a hallgatókat a nagybötös életre (hogy mivel azt még nem tudom). Mi mást mondhatnánk még: szép volt fíjúk és köszönjük!

- Roller -

REFLEXIÓK BUNDÁSKÁRA

- "Tetszik."
- az utca embere egy -
- "Nem tetszik."
- az utca embere kettő -
- "A dallasz sokkal tartalmasabb."
- az utca embere három -
- "Jó, bár még nem olvastam."
- XY harmadévfolyamos hallg. -
- "Mesébe illően csodálatos."
- dp negyedévfolyamos hallg. -
- "Csodába illően mesés."
- tg másodévfolyamos hallg. -
- "A téma parallelitásának brilliáns megragadása az eddig mélyben megbúvó, rejtett zsenialitás jelenlétére mutat rá."
- The Washington Post -
- "Szenzációsan kidolgozott házi dzsurasszik park."
- Newsweek International -
- "A Nyomorultak óta a legjobban kifejezett komplex dimenziócsorbítás."
- The Herald Tribune -
- "Baromian vicces (fíjúk)."
- Confabula Critics -
- "Ha nem hagyjátok azonnal abba, akkor volt bundágér, nincs bundáségér!!!"

(BUNDÁS)EGÉREK ÉS (BUNDÁS)EMBEK

- avagy ez itten a régóta várt alatt következő elemzés

Kis ország. Zsúfolt városok. Elnéptelenedő falvak. Drága dizsibelépők. A Klinikának is vége van. Reménytelen gultenburk-jövő. Itt állapot ez?! Ugye nem. Sok a gond.

Korunk globális problémáira, kérdéseire nyújtott nem kért válasz ez az apró, ámde művészi formált glossza, amely kialakítja a meddő mindennapok lapátra tett új tömegideálját. A Szerzők, bár hihetetlen, ömuralmuk teljes birtokában nyújtják kemény munkában kérgesedett imaginárius kezeciket a más, talán jobb, de valószínűleg rosszabb ismeretlen felé. A váratlanul felfedezett megoldás ezen könnyfakasztó fohászra: BUNDÁSEGÉR, a szenvedő lelkek restaurált szupermen-nye, a végső kapaszkodó. Szerencsére ez a frissen született erkölcsgyár nem esik áldozatul a különböző álspeciesek hőmpölygő áradatának. Nem bizony, bizony nem. Csakazértse! Mit Neki gänzenróziz-gazember-bondzsovi-mónika, ha!(paradokszon-kukucs: mit Neki?!). Erős karakter, caiszolt elme, éles szem, mint a sasé (pedig egér! - parado...), kiegyensúlyozott temperamentum, miszticitás, flexibilitás, konjunktivitás, vaganyítás és bunda. Ez ő, nem más például.

Vajon mi a mondanója ennek az élő klasszikusnak az Olvasó számára? Feltűnik-e, hogy ez a szerencsétlen kliffhengerpáros miért éppen zoknit hegeszt annyi más kínálkozó alternatíva helyett? A sorok közül kiabál felénk fojthatatlan vágyuk (és nem a szerk.), nehogy a közönség terminátorkettőnek titulálja a kitörni vágyó (utolsó akció)hősöket.

A tanulmány fájdalmas, visszatérő motívuma a szinte reménytelennek tűnő, távolba vesző liftváras. De az nem jön (elszomorító non-paradokszon). A műben jól elrejtve megtalálhatóak olyan népies motívumok is /...Gilicém hejj;...Galambom hajj(meg)/, melyek mintegy észrevétlenül besurranva tudatalattinkba, konvertálják emberközeli a SZERZŐK eme groteszk fíntorát, s teszik hozzáférhetővé a széles szürkearcú tömegek számára. Is.

Szinte mellbevágja a románadónisz-szeméten felnőtt fogyasztót az a csontigathatóan ártatlan, puritán, jóformán sértő őszinteség, amit a rágógumicsere néma, mégis beszédes (ohó, még egy parad...) mozgulatsora szimbolizál. Tapasztalatlan kíváncsiskodó, ki azt hiszed, hogy a CUKORMENTES KÉK ORBII rágógumi mintegy véletlenszerű, random említése olcsó reklámfogás, TÉVEDSZI!!! A rágógumi-metaphora absztrakt megjelenítése az e helyütt kirobanni készülő, örvénylő, kumulatív érzések vegytiszta kavalkádjának, ami a két differens, egymás elől elzárkózó, a másikat mégis megérinteni kívánó individuum között feszült szociális ellentmondást indukál.

Az írás gerincét alkotó meg-nem-szólalás az afonkus, beszédnélküli némaság pókhálóvékonyan rezgő, már-már átszakadó (de aztán mégsem) szövevényét interpretálja. Az egyszerűnek tűnő, de magában mégis komplex probléma más fontos kérdést is felvet: miért igen, ha mégsem? (Reméljük jól követhető az ambivalencia - hol van már a paradoxon...?!) A karácsony, eme bensőséges családi ünnep "majdnem-említése" lehelletfinom reménysugarat kínál a bundáségérsztori szótlán szürke nyugtalanságában. Első megközelítésben elszomorító az ezt követő ritm: ...Á, nem baj /.../, majd félreállunk..., mely a századvég emberét (egyszerű pógárt) modellező bundáségér szájából a XX. század végének nagy életérzését, az elidegenedést juttatja eszünkbe. Ha azonban dacolva eme sanda sejtetéssel e kis helyzetelemzés egészét vesszük görcsű alá, az éj sötétjét atomjaira szakító gömbvillámként hasíthat belénk a felismerés, hogy a bundáségér-írázs szürkesége a szívárvány összes színét foglalja magába.

Svarcenégér és Fandammégér csak vágyainkban élnek, sorsuk, életük példázat az emberiség egésze számára, egzakt utat mutatva az egyén és közösség inkompatibilitásának feloldásához, létünk önmagunk előtti elismeréséhez.

- vicces fíjúk kompani -

INTERVIEW WITH PROFESSOR SZEBERÉNYI

Now that the new school year has begun, the students as well as the professor (teachers) are recognising the ideology of the English Program and are also adapting to new faces, costumes, and educational backgrounds.

To have a better general characteristic of the English Program and its progression through the years, an interview was conducted with Professor Szeberényi of the First year Biology department.

Student Council: "What is your view and thoughts of the English Program in general and do you think its beneficial, unnecessary, or is it a program that helps the Hungarian Students as well as the foreign students?"

Prof. Szeberényi: "I think the English Program is important for the University not only for the financial point of view, but also for the point of view of the quality of medical education. The program is about ten years running and I am absolutely sure that it has aided in a huge development of medical education of Hungarian students."

S.C.: "So you would like to see the English Program flourish more."

Prof. Szeberényi: "Of course I would like to see it flourish, and I would also like to see the number of students increase. I think this is a general belief among all the professors (teachers)."

S.C.: "As a professor, what enhancements would you like to see in the English Program in which it is lacking?"

Prof. Szeberényi: "Since my speciality deals with the theoretical sciences, my impression is that theoretical background in the University is very strong."

"Basically, on the average, I don't think we have anything to be ashamed of, but of course there is room for improvement. We are willing to try new things, but we would also appreciate very much the input and feedback from the students. A feedback survey of sort can possibly be conducted."

S.C.: "Isn't it possible that these feedback survey may offend or upset some professors (teachers)?"

Prof. Szeberényi: "The surveys should be used to inform, not harass the teachers. It is just an opinion that will benefit the teachers therefore benefiting the students."

"We would also like to prepare educational computer programs."

S.C.: "Excluding the feedback surveys, what other things would you like to see from the students in the English Program that you haven't seen on the past?"

Prof. Szeberényi: "The main problem I see, dealing mainly with the first year students, is that the background education of the students is different and very heterogeneous."

"This is serious problem mainly for the first 2-3 years due to the deunification of the scientific backgrounds, and it is a problem that has no simple solution to it."

The English Medical Educational Program is definitely on a positive path towards future success. The students as well as the teachers must try to communicate and have a better understanding of one another more thoroughly. The university must also try to enhance new and fresh ideas for the benefit of everyone.

Obviously there are some problems that need to be dealt with, but looking at the general point of view, the medical educational program is increasing in strength every year and is pushing towards a promising future

Interview and text produced by Monique Somogyi and Ali Saber

Scorpions at Budapest

Many of you may not know this, but the concert scene is alive and kicking right here in Hungary. The biggest name in the music business come weekly to Budapest and the ticket prices are modest. The latest event was an outstanding performance by the Scorpions who kicked off their Face to Heat Tour '93 right here in Hungary.

The band was formed in 1965 and has received major reconstruction in it's live up to gain it's current shape. They have released 17 albums including 2 live albums in their 28 yr. carriers. The latest is Face to Heat which promises to be in the minds of many music lovers once again.

Those of you who are Scorpions fans and missed this concert will hopefully get a

chance to see them the next time they roll around. Those who saw the concert will remember it for its riffing guitar swings and for the amazingly large multitude of old songs the band performed. After the Hungarian opening heavy metal band their was a rather large delay which featured one of the cleaning ladies performing on her broomstick as crowd cheered on. Although the crowd contained a mixture of the ethnically and musically different people it blended quiet smoothly.

After about an 1/2 hour delay the Scorpions finally hit the stage to prompt cheers from the crowd. They started of the set with *Coming Home* and continued with favourites *Like Rock-U-like a Hurricane*, *Big City Nights*,

Bad Boys Running Wild. Even Michael Schenker showed up to perform some of the Scorpions best ballads and he provided the fans outstanding moments of contra base all in unplugged beauty. The stage was combination of modern technology and good old fashioned man power as 12 man operated spotlights elevated the mood of the evening to an extreme high. Another outstanding high care as Klaus Meine threw his drumstick into the crowd during the amazing sound architecture of the 2000. The evening was concluded with two encores the last of which left the fans with *Winds of Change*.

Your rocking Doc Reporter

Other upcoming concerts

Date	Bands	Where	price
Oct. 27. Wed. 8 pm	Deep Purple	Vienna Stadthalle	3990 Ft + 1000 Ft for buses
Nov. 14. Sun. 7 pm	Sepultura	Olympia Csarnok Bp.	980 Ft
Nov. 13. Sat. 8 pm	Aerosmith + Mr. Big	Budapest Sportcsarnok	1250, 1600, 2000 Ft
Nov. 20. Sat. 7 pm	Ice - T	Olympia Csarnok Bp.	980 Ft + in adv. 1200 FT at gate
Nov. 21. Sun. 2 pm - 2 am	DJ competition + 2 unlimited concert	Budapest Sportcsarnok	1180 Ft in advance 1380 at the gate
Nov. 28. Sun. 8 pm	O.M.D.	Vienna Stadthalle	3990 Ft + 1000 Ft for buses
Dec. 28. Tues.	Accept	Budapest Sportcsarnok	

A POTE Természetjáró Szakcsoportjának

1993/94 tanév első félévi programtervezete

Október 22-24. Kék Túra (Balaton-felvidék)
November 13-14. Túra a Mecsekben (kulcsosház)

Mindenkit szeretettel várunk, elsősöket megkülönböztetett figyelemmel

A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

Ottófy Gábor
szakcsoport vezető

Kedves Barátom!

Megkaptam hozzád intézett soraid, s örömmel vettem, hogy talán még számítanak a "Kukák".

Talán érdekel, hogyan használom ki az oly hirtelen garmadával rendelkezésre álló időmet. Ha őszinte akarok, lenni engem is! A gondolatok, amik oly gyorsan rohamozzák meg meddő kis agyacskámat, az elmondhatatlannal egyenlők. Egyszer lent, egyszer lent - ahogy a liftek működtek a szocialista érában.

Az ember mindig álmodik valamiről. Hejh, de jó lenne egy jó kis igazi vitnihúsztonos kámbeket csinálni! Akkor, miután learattam a babérokat, az önbecsülésem is visszatérhetne, és a jólismert boldogító érzés fogadna reggel a tükörben! No, azért nem kell elkeseredni, hisz te is jól tudod, hogy önmagamát soha az életben nem tudnám megutálni, csak éppen a reggeli gyönyörködések hiányoznak. Érzem, hogy te megértesz!

Szóval vagyok. De hogy?

Láttál már kismadarat, amint kiesett a meleget adó fészekből? Kétségbeesve sipákol, s ha felveszed a tenyeredbe, akkor menekülni sincs ereje, csak zihál és dől a vér belőle. Él még, de csak keveset érzi a világból. Megszűnnek az addig oly fontosnak tartott dolgok: a szomszéd ágon incselkedő pók, a testvérek, a macska; egy egész saját, stabil kis világ.

Ha visszateszed, talán meggyógyul és vidáman éli tovább a verébifjancok gondtalan életét, s egyszer talán még a pók is az övé lesz.

De el is pusztulhat.

Eh, micsoda fertőző gondolatok! - hallom lelki szememmel, de tudhatod, hogy az alkoholizmus mellett a melankóliára is hajlamos vagyok.

Mindegy. Addig is kitartok a TV, az ágy, a konyha és a WC közötti ingázásnál. Erőt ad az, hogy ennél még majd sokkal rosszabb is lesz.

Emlékek mindig lesznek!

Ölel:

LOUIS

A szerk.

A minap teljesen meglepődve hallottam, hogy bizonyos professzor az újságot lobogtatva az előadáson közölte, hogy ha mi úgy gondoljuk, hogy nem lehet a bontott csoportos oktatást összegyűjtetni az óránál, akkor nem is fogja azt bevezetni.

Igenis meglepődtem. Az újság nem szólt a rendszer bevezetése ellen. (A cikket az előadáson elhangzott reagálás után többször elolvastam, annak ellenére, hogy a megjelenés előtt is többször végigfutottam rajta.) Csupán néhány szükséges változtatásra szeretne volna felhívni a figyelmet, ami ahhoz kell, hogy effektívebb legyen a klinikai oktatás. Mire alapozom? Nos, a fenn lobogtatott cikk harmadik bekezdése, amely alapított adhatott volna a destruktív értelmezésre, a második bekezdés 2. pontjára kell értelmezni, ami a jelenlegi órarend mellett bizony igaz. Ha megszakadok akkor is csak hétfőn és péntek délután (maradjunk az 1. csoport órarendjénél), a mostani szülészet gyakorlat helyén és persze esténként, éjjel, hajnalban látok lehetőséget az ilyen gyakorlatok megtartására. **HANGSÚLYOZOM A MAI ÓRAREND MELETT!** Mivel olyan időpontban amikor előadás van, vagy gyakorlat, akkor nem lehet hivatalosan más gyakorlatot tartani!

EZ NEM JELENTI AZT, HOGY EGYÁLTALÁN NE LEGYEN!

KOMPROMISSZUMOT IS TUDUNK KÖTNI!

A medikus mindig megtalálja azért a módját, hogy ilyesmire időt szakítson, ha nem is hivatalosan.

Félreértés ne essék, nem a cikkíró akarom védeni, hanem azt szeretném, ha a cikkeket úgy értelmeznék, ahogy az oda le van írva. A másik az, demokrácia van, a gondolatok szabadok, szabadon elmondhatóak. Nem hiszem, hogy a sértődés, indulatos reakció egy-egy kritikára előrébb lendíti az ügy megoldását. Remélve, hogy eme cikket nem személyes támadásnak értékelik, nem célja.

Maradok tisztelettel:

B.P.

CONFABULA

POTÉ hallgatók lapja

Kiadja: POTÉ Hallgatói Önkormányzat - Felelős szerkesztő: Deák Péter - Főszerkesztő: Balatincz Péter - Összerakó szerkesztő: Nagy Balázs - Szerkesztőségi tag: Tahin Tamás, Tóth Gábor -

Lektor: nincs

Nyomdai munkálatait: Molnár Csaba

Szerkesztőség: POTÉ Diákiroda; Pécs, Szigeti út 12. Tel.: 324-122/1541